

Diplomová práce si klade za cíl popsat kulturně historické podmínky v Číně v 17. a 18. století, ilustrovat jezuitské misie v této zemi a uvést vztahy mezi misionáři (z Čech a tamějšími obyvateli) za použití antropologicko-historických metod výzkumu. Tyto pak představují podrobné studium kulturních zvláštností Číny, zejména v době novověku, komparaci odlišných kulturních systémů, které zastupují evropské a asijské myšlení, způsob života, stejně jako střetávání rozdílných náboženství. Metody antropologie jsou pak těsně spjaty s metodou historické práce, která představuje heuristiku, i.e. hledání a sběr pramenů a literatury, historickou kritiku a interpretaci, konečně pak explikaci čili výklad. Nedílnou součástí této práce byla rovněž filologická metoda zahrnující především překlad latinského textu do češtiny, případné emendace. Misionářské poznatky měly význam pro kulturní antropologii, působili v misiích téměř po celém světě. Jezuité byli často přímými účastníky tamějších sporů, bojů o moc, válek etc. Zprostředkovali Číně tehdejší evropské vědění, vědu, techniku, kulturu a křesťanské náboženství. To jsou základní hypotézy mé diplomové práce.